

ли трѣбваше Александра да го занесатъ тамъ. Но богътъ Зевсъ отговори да оставатъ Александра тамъ гдѣто си бѣше. А на двадесетъ и осмиѣй день на месѣцъ Десий надвѣчеръ умрѣ.

§ 77 Прочее, всичкитѣ тѣзи нѣща тѣй точно бѣха писани въ вѣстницитѣ. А нѣкое сумне 707 ние за да сж го утروвили никакъ не сж чу. Но слѣдъ шесть години по-послѣ казваха че бѣше станала една клевета, и тѣй Олимбияда много души бѣше умъртвила, и хвърли вѣнъ отъ гробътъ му коститѣ на Иола, който бѣше синъ на Антипатра, и бѣше умрѣлъ, и за когото се откри че той бѣше турилъ отрова въ чашата. А други казваха че Аристотель бѣше съвѣтувалъ Антипатра за да се извърши това дѣло, и прилагаха че нѣкой си нареченъ Агнотемисъ бѣ приказвалъ ужъ че бѣше чулъ отъ Царъ Антигона, който казваше че отровата т. е. бѣше студената вода като лѣтъ, а нарочно донесена за тѣзи работа, която бѣше зѣта отъ нѣкой си камъкъ въ Ненакрида,¹ та хората турваха оная вода въ нокътъ отъ осель, защото въ другъ чрепъ не можеше да се задържи поради студенината та продупчеше чрепътъ. А повечето мислиха че колкото за утравението съвсѣмъ е било лъжа: а това се доказва отъ слѣдоущето. Защото начал-

¹). Старъ градъ при Ароанискитѣ гори на Аркадия, на сегашната Клукина споредъ Солона. Тѣзи вода тече капка по капка даже днесъ отъ една много голема канара, а колкото за студенината има много приказки.